

Sana ajallaan -palsta

Kirjoituksia Sana ajallaan -palstalle voi lähettää Itä-Hämeeseen osoitteeseen Itä-Häme, PL 10, 18101 Heinola tai sähköpostiosoitteeseen sana-ajallaan@itahame.fi. Yhteystiedot mukaan kaikkiin kirjoituksiin. Kirjoitukset julkaistaan kirjoittajan omalla nimellä, toimitus päättää nimimerkillä julkaisusta tapauskohtaisesti.

Itä-Hämeen verkkosivut **ESS.fi**
helmikuusta alkaen:

PÄIVÄN VIERAS**Kirkon markkinasegmentit haussa**

Evangelisluterilaisessa kirkossa on viimein keksitty, miten voisi houkutelaa ihmisiä pysymään kirkon jäsenenä. Seurakuntien tulisi erilaistua, jolloin kukin meistä voisi valita itselleen parhaiten sopivan ja omaa elämänavaihettaan tukevan seurakunnan.

Yleisradion sunnuntainen uutinen pysähdytti maallistuneenkin kirkon jäsenen. Mielikuvitus alkoi laukata nopeammin kuin uutinen eteni: Alkaisu Heinalan seurakunta tarjota laveampaa polkua pelastukseen kuin Sysmä ja voisiko Asikkalassa olla räväkämmät saarnat kuin Padasjoella? Ja jos lempipappini on Joensuuissa, voisinko siis liittyä hänen laumaansa? Pelkkä ajatuskin tuntui jotenkin lämpimältä.

■■■

Espoon hiippakunnan piispa Mikko Heikka ei ollut kuitenkaan ajatellut minua pohtiessaan yksilön vapautta valita seurakuntansa. Kirkon johto on huoles-

Varmaan pieni seurakunta voisi tarjota ystävällistä ja ihmisläheistä toimintaa ja palvelua ilman sen kummempaa opillista tai markkinahenkistä profiloitumista.

tunut kirkosta eronneiden määräästä erityisesti pääkaupunkiseudulla. Heikan mukaan lähellä toisiaan sijaitsevat seurakunnat voisivat profiloitua keskenään erilaisiksi: toinen sovittaisi toimintansa, musiikkinsa, jopa sanomansa enemmän nuorelle, toinen taas vanhemmalle väelle. Markkinaslangia käyttäen: vastaisivat paremmin asiakkaiden tarpeisiin.

Asuin parikymmentä

vuotta Helsingissä ja taisin tuona aikana olla jäsenenä kahdessa seurakunnassa. Kirkossa kävin, jos kävin, aivan missä sattui: Temppe-liaukion kirkossa tai Suurkirkossa, taisinpa hypätä yli rajojen ja vieraila myös Uspenskin katedraalisissa. Valinta oli lähinnä arkitektoinen. Käyn edelleen mielelläni erilaisissa kirkoissa hiljentyessä.

■■■

Lapseni on kastettu eri seurakunnissa ja kasvaneet kolmannessa. Toki esikoisen kastanut pappi oli kuin isä Camillo, joten olin oikeasti pahoillani, kun hän ei ollut kastamassa kakkosta. Ei tainnut olla työvuorossa vai oliko jo muuttanut muualle. Kun muutimme kaupunginosasta toiseen, en jäänyt kaipaamaan vanhaa seurakuntaa. Tosin muistan hämmästyneeni, kun kymmenen kilometrin muutto johti seurakunnan vaihdokseen. Kaupungissakin on kuitenkin mukavaa, että seurakunta on kävelymatkan päässä,

ainakin, jos lapset käyvät kerhoissa.

Ylen uutisen mukaan uudistusta jarruttaa se, että näin radikaalin muutoksen voi tehdä vain kirkolliskokous. Ja koska ongelma koskee vain suuria kaupunkeja, kokouksessa vahvasti edustetut maaseudun seurakunnat eivät ole olleet muutokseen halukkaita.

■■■

Ja höpsis. Entäpä jos tarjottaisiinkin todella radikaali muutos ja täydellinen vapaus valita seurakunta: Itä-Hämeen vahvojen kesäasukaskuntien seurakunnat voisivat kilvan haalia uusia sieluja mökkiläisistä. Varmaan pieni seurakunta voisi tarjota ystävällistä ja ihmisläheistä toimintaa ja palvelua ilman sen kummempaa opillista tai markkinahenkistä profiloitumista.

Ja sitä päivää odotellessa kaikki Helsingin, Espoon ja Vantaan seurakunnat voisivat yhdistyä ja ihmiset voisivat osallistua kirkolliseen toimintaan yli pääkaupunkiseudun. Mitä se meitä maalaisia haittaisi?

Irma Peltola

tohtaantieto@phnet.fi

